

عنوان مقاله:

ارزیابی کیفی پیاده راه های شهری در شهرهای ایرانی (نمونه موردی پیاده راه بوعلی شهر همدان)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات محیطی هفت حصار, دوره 1, شماره 4 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

شاهرخ جعفری مبین

خلاصه مقاله:

پیاده روی قدیمی ترین شکل جابه جایی انسان در فضا است که می توان آن را حق طبیعی استفاده کنندگان از فضای شهری دانست. تا قرن قبل اکثر شهرها در مقیاس حرکت عابر پیاده بوده و محورهای پیاده به ویژه در مراکز شهری که مکان های اصلی خرید و گردش و عبور شهروندان به شمار می آمدند. با ورود رویکرد پیاده مداری در دو دهه اخیر به عنوان استراتژی شهرسازی به نظر می رسد مکان یابی و عدم مطالعه کافی بر روی این فضاها نتوانسته است نقشی که این فضاها باید در راستای بازتولید عرصه عمومی ایجاد کنند به وجود آورد. در همین راستا پژوهش حاضر با مطالعه و بررسی میدانی و تحلیلی خیابان بوعلی همدان به عنوان نمونه موردی سعی در شناخت نقاط ضعف و میزان موفقیت پیاده راه ها به عنوان عرصه هایی عمومی است. یافته های ناشی از تحلیل داده ها بیانگر این حقیقت هستند که مهم ترین عامل در بازتولید عرصه های عمومی و فضای شهری در بیشتر پیاده راه ها شناخت و مطالعه این مکان ها با توجه به سازگاری با تصاویر ذهنی مردم هست تا این امر موجب کارکرد هرچه بیشتری آن ها در راستای ایجاد تعاملات اجتماعی شود.

کلمات کلیدی:

پیاده راه, فضای شهری, تعاملات اجتماعی, خیابان بوعلی, همدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1432296>

